פרשת חקת

מאת :זילברמן ראובן reuven49@walla.co.il

> הפרשה מכילה סיפורים ואלמנטים מיוחדים המכילים עומק ומחשבה.

- פרה אדומה ומי נידה.
- משה ואהרון "דמויות אנושיות"
  - מי מריבה.
  - שרף נחש נחושת.
- אי מעבר בני ישראל בארץ אדום.

בפרשת חקת תשאלנה שאלות וגם ינתנו תשובות.

- מדוע אלעזר הכהן מבצע את שחיטת פרה אדומה ולא אהרון.
- מדוע מוזכרת בחטף מותה של מרים לאחר חוקת פרה אדומה.
- מדוע ה $^{\prime}$ מצווה את משה לקחת את המטה. כאשר היעד הוא לדבר לסלע. lacktrian
- האם בגלל חטא מי מריבה בלבד קיבלו משה ואהרון עונש יש להם חטאים נסתרים.
  - מה מסתתר מאחורי הרעיון של נחש נחושת.

פרה אדומה מול עגל הזהב

כפי שכתבתי במאמרים קודמים בנושא ״ **נַעֲשֶׂה אָדֶם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ** ״. אלוהים מראה לנו באופן עקבי וסיסתמטי. את גדלותו לעומת קטנטתנו.צלמנו=צל מנו צל שלי צל הוא גשמי אלוהים הוא רוני.

בכל פרשה או חיבור מס $^{\prime}$ פרשות או פרשות קודמות. אנו מקבלים נושא.

הנושא תמיד יהיה משהוא מקשר בין המערכת האלוקית הגבוהה רוחני לבין האדם האפסי הקטן הגשמי. תמיד גדול מול קטן. זאת ע"י דוגמאות של אנשים, דמויות, סיפורים תכונות אסטרטגיה, תכנון ועוד הרבה דוגמאות.

בפרשה מסופר על **חקת תורה** מאלוהים ״ וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל - מֹשֶׁה וְאֶל - אַהֲרֹן לֵאמֹר. זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר - צִּוָּה יְהוָה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל - בְּנִי יִשְׂרָאֵל, וְיִקְחוּ אֵלֶידְ פָרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין - בָּהּ מוּם, אֲשֶׁר לֹא - עָלָה עָלֶיהָ, עֹל ״.

ברה אדומה היא פרה שצבע שערה חום אדמדם ומשתמשים בה לטיהור אנשים שנטמאו ב טומאת מת, לאחר תהליך המתואר בפרשה, הכולל בין היתר: שחיטתה, שריפתה, עירוב אפרה עם מים, מי - נידה והזאה מהמים על ידי כהן על הטמא שנהפך בסיום התהליך ל טהור.

כלומר הרעיון רוחני של טיהור חטא. ציווי אלוהי.

ממול פרה אדומה נציב את **מעשה העגל הזהב** שמות לב.

וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל - אַהֲרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה - לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ -- כִּי - זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֶלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יָדַעְנוּ מֶה - הָיָה לוֹ. וַיֹּאמֶר אֲלַהֶם, אַהֲרֹן, פָּרְקוּ **נִזְמֵי הַזָּהָב**, אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי וְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם; וְהָבִיאוּ, אֵל -אַהֲרֹן. וַיִּקָּח מִיָּדָם, וַיָּצֵר אֹתוֹ בַּחֶרֶט, וַיִּעֲשֹׁחוּ, עֵגֶל מַסֵּכָה; וַיֹּאמְרוּ -- אֵלֶה אֱלֹהֶיךּ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵעֵלוּדְּ מֵאֶרֵץ מִצְרַיִם. וַזַּרְא אַהֵּרֹן, וַיִּבֵּן מִזְבָּח לָפָנִיו; וַיִּקְרָא אַהַרֹן וַיֹּאמֶר, הֵג לִיחֹוָה מֶחָר. ....

ַיִּיְּםָח אֶת - הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשוּ, וַיִּשְׁרֹף בָּאֵשׁ, וַיִּיְא חָחֲהּן / וַבָּאֶ בְּיִּבְּהַ יְּבָּיְ א יַבִּיְּן א יַבְּחוֹן וַ אַבְּהוֹן וַ אַבְּהוֹן וַ אַבֶּּר יְהַבְּאָשׁ, וַיִּשְׁרְ בָּאֵשׁ, וַיִּשְׁרְ בְּאָשׁ, וַיִּשְׁרְ בְּאָשׁ, וַיִּשְׁרְ בָּאֵשׁ, וַיִּשְׁרְ אֶל - דְּקֹי, וַיִּאָבְר אַבְּרוּ הַבְּאָתְ עָלָיו, חֲטָאָה גְדֹלָה. וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן, אַל - יִחַר אַף אֲדֹנִי; אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת - הָעָם, כִּי בְּרָע הוּא. וַיֹּאמְרוּ לִי -- עֲשֵׂה - לָנוּ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ : כִּי - זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ, אֲשֶׁר הָעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְּרִים -- לֹא יָדַעְנוּ, מֶה - הָיָה לוֹ. וָאֹמֵר לָהֶם לְמִי זָּהָב , הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְנוּ - לִי; וָאַשְׁלִכֵהוּ בָאֵשׁ, וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה.

: השוואה

- עגל הזהב הוא גשמי. עשוי זהב צבע אדמדם בדמות פרה. חטאה גדולה. משה שורף את עגל הזהב טוחן דק ומפזר על פני המים.
  - פרה אדומה התוצאה רוחנית טיהור חטאים. צבע אדמדם. שחיטתה, שריפתה, עירוב אפרה עם מים, מי נידה והזאה מהמים על ידי כהן על הטמא.

בשני המקרים : אהרון **גשמי** נושא דבריו של משה ״ וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךּ הַלֵּוִי - יָדַעְתִּי, כִּי - **דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא**; וְגַם הִנֵּה - הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶדּ, וְרָאֲדּ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ. וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו, וְשַׂמְתָּ אֶת - הַדְּבָרִים בְּפִיו; וְאָנֹכִי, **אֶהְיֶה עִם - פִּידּ וְעִם - פִּיהוּ**, וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם, אֵת אֲשֶׁר תַּצֵשוּוְ. ״

רואים השוואה עגל זהב גשמי מול פרה אדומה רוחני.

מי מריבה

״ וְלֹא - הָיָה מַיִם, לָעַדָה; וַיִּקְהֲלוּ, עַל - מֹשֶׁה וְעַל - אַהֲרֹן. וַיָּרֶב הָעָם, עִם - מֹשֶׁה; וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, וְלוּ גָוַעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה. וְלָמָה הָנֶלִיתֻנוּ, מָמִּצְרַיִם, לְהָבִיא אֹתָנוּ, אֶל - הַמִּדְבָּר הַיָּה, לָמוּת שָׁם, אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ. וְלָמָה הָעֶלִיתֻנוּ, מִמִּצְרַיִם, לְהָבִיא אֹתָנוּ, אֶל - הַמִּדְבָּר הַיָּה, לָמוּת שָׁם, אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ. וְלָמָה הָעֶלִיתֻנוּ, מִמְּצְרַיִם, לְהָבִיא אֹתָנוּ, וַיִּפְּלוּ, עַל - הַיָּה בֹּוֹל בְיִהְם, אֲלֶיהֶם. ״
בְּּנֵיהַם; וַיֵּרֵא כָבוֹד - יִהוַה, אֲלֵיהֶם. ״

בתכנון האלוחי אלוחים מראה למשה ואחרון באופן אישי שהם בני אנוש עם תכונות אנושיות.

במי מריבה נשאלות השאלות: בדיבור אל הסלע לא היה צורך במטה!!.

- משה צריך לדבר לסלע.מדוע ביקש אלוהים ממשה לקחת את המטה לפני דיבורו אל הסלע.
  - מה היה קורה אלו משה לא היה מקבל הוראה מאלוהים לקחת את המטה!!!

״ קַח אֶת - הַמַּשֶּה, וְהַקְהֵל אֶת - הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִידְּ, <mark>וְדְבַּרְעֶּם</mark> אֶל - הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם, וְנָתַן מֵימָיו ; וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מַן -הַסֶּלַע, וְהִשְּׁקִיתָ אֶת - הָעֵדָה וְאֶת - בְּעִירָם ״ תשובות אפשרויות.

- אלוהים מבקש ממשה לקחת את המטה על מנת לגרום להטעיה בחשיבה!!
- אלו אלוהים לא היה מבקש ממשה לקחת את המטה שאין לו תפקיד, לא היה קורה החטא.
   אלוהים מסית את מחשבות משה על ידי כך שאומר למשה קח את המטה כביכול לתת משמעות למטה כאשר בפועל למטה אין תפקיד לפי פקוקות אלוהים שביקש ממשה לדבר לסלע.

וַיִּקַח מֹשֶׁה אֶת - הַמַּשֶּה, מִלּפְנֵי יְהוָה, כַּצְשֶּׁר, צִּוָּהוֹּ. וַיַּקְהִלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אֶת - הַקָּהָל -- אֶל - פְּנֵי הַסְּלַע, וַיֹּאמֶר לָהֶם, שִׁמְעוּ - נָא הַמֹּרִים -- הַמִן - הַסָּלַע הַזֶּה, נוֹצִיא לָכֶם מָיִם. וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת - יָדוֹ, וַיַּךְ אֶת - הַסָּלַע בְּמַשֵּׁהוּ -- בַּעֲמָיִם ; וַיִּצְאוּ מֵיִם רַבִּים, וַתִּשְׁתְּ הָעֵדְה וּבְעִירָם.

ַ וּיֹאמֶר יְהוָה, אֶל - מֹשֶׁה וְאֶל - אַהֲרֹן, יַעַן לֹא - הֶאֱמַנְתֶּם בִּי, לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל -- לָכֵן, לֹא תָבִיאוּ אֶת - הַקְּהָל הַזֶּה, אֶל -הָאָרֵץ, אַשֵּׁר - נָתַתִּי לָהֶם.

בפרשת קורת אלוהים מראה לעם על ידי מבחן התוצאה שמשה מורם מעל עם הוא נבחר הי.

בפרשת **חקת** במדבר יט אלוהים מתכנן ומוכיח למשה ואהרון שאמנם הוא מורמים מעם.

. אבל מבחינת אלוהים משה ואהרון גם אנושיים עם תכונות של בני אדם והם לא חסינים מפני שגיאות טעויות וחטאים. בשתי הפרשות עומד הרעיון של:

יי הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נידון והכל לפי רוב המעשה. יי משנה אבות פרק ג $^\prime$ אומר רבי עקיבא . דוד המלך מבחין במבחן התוצאה וכותב

בתהילים פא ״אֶבְחָנְדְּ עַל-<mark>מֵי מְּרִיבָּה</mark> סֶלָה. **ט** שְׁמַע עַמִּי, וְאָעִידָה בָּדְּ ;ִשְׂרָאֵל,אִם-תִּשְׁמַע-לִי. י לֹא-יִהְיֶה בְּדָּ, אֵל זָר **,**״ שתי הפרשות תוכננו על ידי אלוהים ברצף להוכחת התכונות האנושיות של משה ואהרון. לכן הם נענשים בחומרה. אהרון ימות בפרשת חקת ואילו משה עונשו שלא יכנס לארץ ישראל.

שרף - נחש נחושת

. לאחר שמשה לא ביצע את ההוראה שאלוהים ביקש ממנו שידבר לסלע.

אלוהים מראה למשה. בסגנון הדיבור שלי. ציטטה מדברי הכותב

" אתה לא ביצעת מה שביקשתי ממך, לדבר לסלע ועשית פעולה בניגוד לדברי ואני הייתי תלוי בך. אני הולך להראות לך פלאות מעבר לדיבור ואני לא תלוי בך."

״ וַתִּקְצֵר נֶפֶשׁ - הָעָם, בַּדָּרֶךְ. וַיְדַבֵּר הָעָם, בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה, לָמָה הֶעֲלִיתֻנוּ מִמְּצְרַיִם, לָמוּת בַּמְּדְבָּר: כִּי אֵין לֶחֶם, וְאֵין מַיִּם, וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה, בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל. וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם, אֵת הַנְּחָשִׁים הַשְּרָפִים, וַיְנַשְּׁכוּ, אֶת - הָנָם ; וַיָּמֶת עַם - רָב, מִיּשְׂרָאֵל. וַיְּבֹא הָעָם אֶל - משֶׁה וַלֹּאמְרוּ חָטָאנוּ, כִּי - דְּבַּ<mark>רְנוּ</mark> בַּיהוָה וָבָךְ --הִתְפַּלֵּל אֶל - יְהוָה, וְיָסֵר מֵעְלֵינוּ אֶת - הַנָּשְׁה יְוַיְשׁ מְשָׁה נְחַשׁ נְחִשׁת, וַיְשְׁמֵהוּ עַל - הַנֵּס; וְהָיָה, בָּל - הַנָּשׁוּךְ, וְרָאָה אֹתוֹ, וָחָי. וַנַּעֵשׁ מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחִשׁׁת, וַיְשִׁ הַנְּחִשְׁת, וַחָי. נַשַּׁךְ הַנָּחָשׁ אֵת - אִישׁ -- וְהָבִּיט אֵל - נִחַשׁ הַנְּחֹשֵׁת, וַחָי.

אלוהים שולח נחשים ושרפים שנושכים את העם. בגלל דיבור כנגד אלוהים. המילה דיבור מזכירה את הדיבור שמשה היה צריך לדבר לסלע.

אלוהים מצווה את משה שרף - נחש נחושת לשים אותו על נס. וכל מי שהסתכל עליו נרפא.

אלוהים מראה ומוכיח את כוחו. משה לא ביצע את המוטל עליו לדבר לסלע וזאת מחוסר אמונה.

בנושא נחש הנחושת אלוהים מדגיש ומוכיח שלא רק דיבור יכול לבצע נס אלא גם בהסתכלות בלבד ניתן לעשות נס ולרפא אנשים

אי מעבר בני ישראל בארץ אדום

דברי חז "ל

רצה משה שעם ישראל לא יעשה את החשבון העקום והמסולף הזה, ומחמת זאת הוא הוכיחם והזכיר להם את כל מרידתם בבורא עולם מרגע שיצאו ממצרים ועד עתה, <mark>והראה להם שכאשר שבו בתשובה - תמיד ה ′ נהג עימהם ברחמים וסלח להם על סירחונם .</mark>

משום שבורא עולם הוא אל רחום וחנון וכולו טוב, ובכוונה תחילה ברא הבורא את יי הסליחה והמחילה והתשובה יי, כדי לעזור לאדם לתקן את אשר פגם ועיוות - ולנקות את כל כתמיו הרוחניים, ולעזור לו להתחבר ולהתאחד עם בוראו בחזרה.

אלוהים בדבריו למשה מראה להם בכל הסיפור סביב מעבר בני ישראל בעמי ארץ כנען היא לטובתם ואין להפעיל הגיון אלא חכמה. זה בבני אדום לא נתנו מעבר של בני ישראל בארצם ובני ישראל ויתרו על המעבר אינו מראה פחד רק תבונה שאדום עשו היה אחיו. אדום לא נחשב לכנעני.

אי המעבר אינו מראה שבני ישראל פוחדים.

אומר הי אל תפחדו. אני מאחוריכם.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל - מֹשֶׁה, <mark>אֵל - תִּירָא אֹתוֹ -- כִּי בְיָדְדְּ נְתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת - כָּל - עַמוֹ, וְאֶת - אַרְצוֹ</mark>; וְעָשִׂיתָ לוֹ -- כַּאֲשֶׁר עָשִיתָ לְסִיחֹן מֶלֶדְּ הָאֱמֹרִי, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן. וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת - בָּנָיו וְאֶת - כָּל - עַמוֹ, עַד - בַּלְתִּי הִשְׁאִיר - לוֹ שַׂרִיד; וַיִּירְשׁוּ, אֶת - אַרְצוֹ.

זאת בניגוד בפרשת קורח אחרי שהמרגלים דיברו על רעת הארץ .ואלוהים מעניש אותם בהליכה של ארבעים שנה במדבר. בני ישראל רוצים לכפר על החטא.ולהלחם בעמלקי והכנעני.אומר להם משה .

במקרה זה אלוהים לא יהיה עמכם .על תעלו.

וניגוד להוראה הם עולים וניגפים.

פרשת קורח במדבר יד לט

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּתְאַבְּלוּ הָעֶם, מְאֹד מׁ וַיַּשְׁכְמוּ בַבֹּקֶר, וַיַּצְלוּ אֶל-רֹאשׁ-חָהָר לֵאמֹר: הָנֶּנּוּ, וְעָלִינוּ אֶל-הַפְּקוֹם אֲשֶׁר-אָמֵר יְהָוֹה, לֹא תִצְלֶח. מֹ**ב אֵל-תַּצְלוּ, כִּי אֵין** אֶל-הַפְּקוֹם אֲשֶׁר-אָמֵר יְהָוֹה, לֹא תִצְלֶח. מֹב אֵל-תַּצְלוּ, כִּי אֵין אֶלְיה, בְּלְאָר, בְּי אִיְבִיכֶם מֹג כִּי הָצְמְלֵקִי וְהַבְּנַצְנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם, וּוְפַלְתֶּם בָּחָרֶב: כִּי-עַל-כֵּן שַׁבְּתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה, וְלֹא-יִלְהָר הְשָׁרָה עִמְּכֶם. מֹד וַיַּצְפְּלוּת אֶל-רֹאשׁ הָהָר; וַאֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה וּמֹשֶׁה, לֹא-מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַפַּחֲנֶה .מֹה וַיֵּרְד הָצְמְלֵקִי וְהַבְּנַצְנִי, הַיּשְׁב בָּהָר הַהוּא, וַיַּכִּם וַנַּכְּתוּם, עַד-הַחָרְמָה.

סיכום.

כפי שכתבתי בתחילה הפרשה אנו יודעים שמשה ואהרון מורמים מעל עם והם בחירה אלוהים.

אבל כלפי אלוהים הם למעשה בני אנוש לא חסינים עם מגרעות שגיאות וחטאים.

בפרשת חקת יש סדר כרונולגי בהתפתחות העובדות

בבן סודר הקרני לי די היינית ביינית החדר הכרונו בני אנוש רגילים. להלן הסדר הכרונולוגי ופרשנות לכך שמשה ואהרון בני אנוש רגילים.

- פרה אדומה מובילה אותנו למעשה עגל זהב.
- עגל הזהב מוביל אותנו לאהרון שבנה את עגל הזהב.

במעשה עגל הזהב חטא אהרון את חטאו ראשון והוא לא נענש על כך.

- אהרון מחזיר אותנו לפרשת חקת.
- שחיטת פרה אדומה מבוצעת על ידי אלעזר בנו של אהרון. ״ וּנְתַּתֶּם אֹתָהּ, אֶל **אֶלְעָזָר הַכּּהַן**; וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מְחוּץ לַמַחְנֶה, וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיוֹ. וְלָקַח **אֶלְעָזָר הַכּּהַן**, מִדְּמָהּ -- בְּאֶצְבָּעוֹ ; וְהַזָּה אֶל נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד, מִדְּמָהּ -- שֶׁבַע פְּעָמִים. ״

רמז להחלפת תפקידים בעתיד.

- בפרשת חקת בני ישראל **מתלוננים** שאין מים. דבר המוביל אותו לפרשת בהעלותך בני ישראל **מתאוננים** על הבשר בפני משה.
  - בפרשת בהעלותך משה המיואש מבקש מאלוהים שיהרוג אותו זהוא **חטאו הראשון** של משה הוא **לא נענש** על כך.
- בפרשת חקת משה ואהרון מקבלים הוראה לדבר לסלע. אלוהים מבקש ממשה שיקח את המטה (השאלה מדוע ביקש זאת).
   משה במקום לדבר מכה בסלע וחוטא זה אינו החטא הראשון והפעם הוא נענש.

משה ואהרון נענשים.

אהרון נפטר קוברים אותו בהר ההר מחליפו אלעזר בנו מתבצעת החלפת תפקידים.

משה נענש בכך שלא יכנס לארץ ישראל.

- שרף נחש נחושת אלוהים מראה למשה על יכולתו של האל . בדיבור לסלע אלוהים היה תלוי במשה בן אנוש.
   אלוהים מראה למשה שהסתכלות בנחש נחושת בלבד ניתן לרפא אנשים ולכן הוא לא תלוי בו.
- בפרשה מוזכרת גם מרים שהיא גם מעמודי התווך של עם ישראל ונפטרת באותה פרשה להזכיר שהיא גם בן אנוש.
- מעבר בני ישראל בתחום עמי ארץ כנען באה להדגיש את ההבטחה שניתנה לאברהם יצחק ויעקב ועל עם ישראל לבטוח באלוהים.

ויש לפעול בחכמה ולא בצדק בלבד.

נ. ב

נא לשים לב לקישורים של

מי - נידה (ניקוי חטא)(רוחני) מול מי - מריבה (וירב העם) (גשמי). יש לשים לב שהמילה מרים יש קשר למילה מריבה 3 אותיות ראשונות מרי בה.

מטה מול המילה הטעיה.

נחש נחושת מול מטה הופך <mark>לנחש</mark> כשמשה מתיצב מול פרעה בראשונה.

בפרשת בהעלותך יש לנו רמז שיהושע יחליף את משה.